REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U MAKARSKOJ
STALNA SLUŽBA U IMOTSKOM
Ante Starčevića 23
21260 Imotski

P-921/2026-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Makarskoj – Stalna služba u Imotskom po sucu Mati Kukavici u pravnoj stvari I-tužitelja Ante Šućura, OIB: 80771614793, II-tužitelja Ivana Šućura, OIB:97507455353, III-tužitelja Anđelka Šućura, OIB: 53056966535, IV-tužitelja Zvonka Šućura, OIB:06007033826 svi iz Splita, Brnik 14, V-tužitelja Ive Šućura OIB: 81819662993 iz Splita, Papandopulova 20 te VI-tužitelja Marka Šućura, iz Splita Brnik, 14, koje zastupa punomoćnik Željko Ćapin, odvjetnik u Splitu, protiv tuženika Hrvatske autoceste, društvo s ograničenom odgovornošću, za upravljanje, građenje i održavanje autocesta, OIB: 57500462912, sa sjedištem u Zagrebu, Ulica Stjepana Širole, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 18. rujna 2026., u prisutnosti punomoćnika tužitelja, a u odsutnosti uredno pozvanog tuženika, 20. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I/ Odbija se u cijelosti tužbeni zahtjev I-tužitelja Ante Šućura, II-tužitelja Ivana Šućura, III-tužitelja Anđelka Šućura, IV-tužitelja Zvonka Šućura, V-tužitelja Ive Šućura i VI-tužitelja Marka Šućura koji glasi:

" Nalaže se tuženiku u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplatiti tužiteljima iznos od 13.280,00 EUR sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 9.srpnja 2009. godine do 30.6.2011. godine prema stopi od 14% godišnje, od 1.7.2011. godine do 31.7.2015. g. prema stopi od 12% godišnje, od 1.8.2015. g. do 31.12.2022. godine po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotna poena, a od 01.01.2023. g. pa do 29.12.2023. po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 postotna poena, a od 30.12.2023. godine pa do isplate po stopi koja se određuje uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri cemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.", te se odbija u cijelosti i zahtjev I-tužitelja Ante Šućura, II-tužitelja Ivana Šućura, III-tužitelja Anđelka Šućura, IV-tužitelja Zvonka Šućura, V-tužitelja Ive Šućura i VI-tužitelja Marka Šućura za naknadom troška parničnog postupka."

II/ Odbija se u cijelosti zahtjev tuženika Hrvatske autoceste d.o.o. za naknadom troška parničnog postupka.

Obrazloženje

1. Tužitelji u tužbi i tijekom postupka navode da su suvlasnici nekretnine ranije označene kao č. zem. 5965/1 ZU 495 k.o. Krstatice u ukupnoj površini od 6 358 m2, a da se dio te čestice (2944 m2) nalazi unutar pojasa već sagrađene autoceste (A1) i to na dionici Zagvozd – Ravča. Navodi i da je prednik tužitelja s tuženikom u okviru upravnog postupka sklopio nagodbu 11. travnja 2006., ali tvrdi da se ista odnosila samo na građevinske poboljšice i višegodišnje poljoprivredne kulture za dio predmetne čestice u površini od 1598 m2.

1.1. Kako tvrdi da nije provedeno izvlaštenje, te da je tako tužiteljima protupravno oduzeta predmetna nekretnina koja im se ne može vratiti (izgrađena je autocesta), a kako je temeljem spomenute nagodbe njihovom predniku isplaćena naknada samo za dio te nekretnine i to samo za građevinske poboljšice i višegodišnje poljoprivredne kulture, tužitelji prema konačno postavljenom tužbenom zahtjeva traže naknadu s naslova stjecanje bez osnove u iznosu od 13.280,00 eura sa zateznom kamatom počevši od 09. srpnja 2009. pa do isplate, i to sve uz naknadu troškova parničnog postupka.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu i tijekom postupka ističe da se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti. Prije svega, ukazuje na promašenu pasivnu legitimaciju navodeći da bi pasivno legitimirana u ovakvim postupcima treba biti Republika Hrvatska, a i neovisno o drugim razlozima zbog kojih smatra tužbeni zahtjev neosnovanim. Ističe da je predmetna nekretnina opće dobro od interesa za Republiku Hrvatsku s obzirom da je 03. travnja 2006. donijeto rješenje o izdvajanju iste – izvlaštenju, pa da stoga tužitelji niti ne mogu biti vlasnici iste, te stoga ističe i prigovor nedostatka aktivne legitimacije. Pored navedenog, smatra i da je tražbina tužitelja u zastari, pa stoga ističe u tom smislu i prigovor zastare.

3. Tijekom postupka izvođenja dokaza, sud je izvršio uvid u presudu ovog suda pod poslovnim brojem P-158/08 od 04. lipnja 2009., nalaz i mišljenje geodetskog vještaka Gorana Kukavice izrađenog za potrebe postupka koji se pred ovim sudom vodio pod poslovnim brojem P-158/08, presliku Rješenja Ureda državne uprave od 03. travnja 2006., presliku Zapisnika i nagodbe od 11. travnja 2006., presliku Dopisa tuženika od 26. studenog 2010., presliku Zahtjeva tužitelja za utvrđenjem naknade i isplate iste, presliku Rješenja Ureda državne uprave od 29. ožujka 2011., presliku Uporabne dozvole od 09. srpnja 2009., presliku Građevinske dozvole od 25. siječnja 2008. te presliku Privremene uporabne dozvole od 22. prosinca 2008.

4. U ovoj pravnoj stvari sud je već presudom od 24. ožujka 2016. donio odluku kojom je djelomično prihvatio tužbeni zahtjev tužitelja, ali je Županijski sud u Zagrebu rješenjem od 13. lipnja 2017. u cijelosti ukinuo predmetnu presudu i prihvatio žalbe stranaka u bitnome navodeći da nije utvrđena točna površina dijela nekretnine koja je predmet spora kao i da nije utvrđeno je li vođen postupak izvlaštenja u pogledu predmetne nekretnine.

5. Cijeneći rezultate provedenog postupka, kako cjelokupnog tako i svakog pojedinačno, a na osnovi odredbe članka 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine RH br. 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19 i 80/22; nadalje ZPP) ovaj sud je nakon ponovnog postupka utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti neosnovan.

6. Između stranaka nije sporno da je na dijelu predmetne nekretnine izgrađena autocesta A1 i to na predjelu Zagvozd-Ravča, ali je između stranaka sporno jesu li tužitelji vlasnici predmetne nekretnine odnosno je li ista izvlaštena, sporno je i je li ovdje označeni tuženik pasivno legitimiran u ovom sporu s obzirom da je nekretnina prešla u vlasništvo Republike Hrvatske a tuženik samo upravlja predmetnom autocestom, te je sporno i je li nastupila zastara tražbine tužitelja.

7. Prije svega, a neovisno o ostalim prigovorima, valja reći da je osnovan istaknuti prigovor promašene pasivne legitimacije. Naime, u situaciji kada tužitelji svoj zahtjev temelje na stjecanju bez osnove (kao što je u ovom slučaju riječ) za pitanje pasivne legitimacije je relevantno utvrditi tko je u konačnici stekao nekretninu tužitelja –

prometnicu (u ovom slučaju autocestu) s obzirom da je upravo ta osoba pasivno legitimirana za njihov zahtjev za vraćanje tako neosnovano stečenog ili isplatu odgovarajuće protuvrijednosti.

8. Nije sporno između stranaka da je u ovom slučaju autocesta javna cesta koja je po sili zakona postala vlasništvo Republike Hrvatske, a da je tuženik pravna osoba koja je ovlaštena samo upravljati autocestama.

9. Slijedom navedenog, sve i da su tužitelji dokazali da su vlasnici predmetne nekretnine, izgradnjom ceste na toj nekretnini došlo je do stjecanja bez osnove na strani Republike Hrvatske (a ne ovdje tuženika), koja je u konačnici stekla zemljište na kojem je izgrađena autocesta i koja je stoga u ovoj pravnoj stvari radi isplate na temelju stečenog bez osnove, jedina pasivno legitimirana.

10. Naprijed navedeni pravni stav je već ustaljena praksa viših sudova, još od rješenja Vrhovnog suda Republike Hrvatske pod poslovnim brojem Rev-662/2024 od 14. svibnja 2024.

11. Slijedom navedenog, kako je u ovoj pravnoj stvari tuženik trgovačko društvo Hrvatske autoceste d.o.o., a ne Republika Hrvatska, razvidno je da je istaknuti prigovor promašene pasivne legitimacije osnovan, pa je bespredmetno razmatrati preostale prigovore tuženika i navode stranaka.

12. Na temelju svega navedenog, valjalo je odbiti tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti, a temeljem odredbe čl. 154. st. 1. ZPP-a tako i sporedni zahtjev za naknadom troška parničnog postupka, pa je i odlučeno kao u izreci pod točkom I.

13. U odnosu na zahtjev tuženika za naknadom troška parničnog postupka, valja reći da tuženik nije u smislu odredbe čl. 164. st. 2. ZPP-a određeno naveo troškove za koje traži naknadu, pa je i odlučeno kao u izreci pod točkom II.

U Imotskom, 29. listopada 2026.

Sudac
Mate Kukavica

Dokument je elektronički potpisan:
Mate Kukavica
Vrijeme potpisivanja:
29-10-2026
13:14:26

DN:
C=HR
O=OPĆINSKI SUD U MAKARSKOJ
2.5.4.97=#0C1156415448522D31303138383530353637 35
OU=Signature
S=Kukavica
G=Mate
CN=Mate Kukavica

Pouka o pravu na žalbu:

Protiv ove odluke nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana, računajući od dana dostave iste. Žalba se podnosi putem ovog suda županijskom sudu pisanim podneskom u četiri istovjetna primjerka.

Broj zapisa: **9-3088f-62762**

Kontrolni broj: **0affb-d735c-7af0e**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Mate Kukavica, O=OPĆINSKI SUD U MAKARSKOJ, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Makarskoj** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.